

Enstemmige Henstillinger fra Konferencen.

Henstilling 1 og *2* angaaende henholdsvis tyske Aktiver i neutrale Lande og Guld overført til de neutrale Lande er omtalt i Forbindelse med Afsnit I, Art. 6, C.

Henstilling 3 angaaende en vis »Nationalbehandling« af andre Signatarmagter gav Anledning til indgaaende Drøftelser paa Konferencen, idet der fra forskellig Side blev udtrykt nogen Betænkelighed med denne Henstilling, da Konsekvenserne af den er vanskelig overskuelige og dens Gennemførelse mulig i nogle Lande vil nødvendiggøre hertil sigtende Lovgivningsbestemmelser.

Det blev ogsaa fremhævet, at enhver af Signatarmagterne maatte sikre sig, at de andre Signatarmagter viste Gensidighed paa dette Omraade. Man indsatte derfor Sætningen: »Under Hensyn til, at dette Princip berører talrige særlige Gensidighedsspørgsmaal, anerkendes det, at dets Anvendelse i Praksis i visse Tilfælde kun vil kunne sikres gennem særlige Aftaler sluttede mellem Signatarmagter«.

Henviisning til Bilaget til Slutprotokollen indebærer, at de tre indbydende Regeringers Delegationer paa Konferencen ikke tager Afstand fra de i Bilaget indeholdte Henstillinger, men vil bringe dem til deres Regeringers Kundskab. Naar de tre indbydende Regeringers Delegerede ikke mente at burde tiltræde nogen af de i Bilaget indeholdte Henstillinger, skyldtes det i første Række, at disse Henstillinger behandler Emner, der staaar i saa direkte Forbindelse med Administrationen af Tyskland, at Repræsentanterne for de Magter, der udøver denne Administration gennem deres øverste militære Myndigheder, ikke mente at burde være Deltagere i Henstillingerne.

BILAGET

1. *Henstilling vedrørende Restitution.*

Som det vil fremgaa af foranstaaende, sondres der overalt indenfor Konferencens Forslag imellem »Reparationer« (Erstatninger) og »Restitutioner« (Tings Tilbagegivelse til rette Ejer). Kun Værdien af Erstatninger afregnes paa vedkommande Landes Erstatningskvote.

2. *Henstilling vedrørende Erstatningsydelser fra bestaaende Lagre og løbende Produktion.*

Ved Behandling af denne Henstilling gjorde den danske Delegation gældende, at de mindre Lande var særligt interesserede i, at det paalægges Tyskland ogsaa at yde Erstatning i Form af løbende Leverancer, idet det ofte vil være vanskeligt for disse Lande at modtage Erstatning i Form af de store industrielle Anlæg, der skal fjernes fra Tyskland. Et Synspunkt som Konferencen godkendte.

3. *Henstilling vedrørende Ejendom i Tyskland tilhørende en forenet Nation eller dens Statsborgere.*

Danmarks Tilslutning til denne Henstilling er afgivet senere, efter at nogle Overvejelser angaaende Henstillingens Punkt e) var afsluttet. Fra dansk Side vilde man have foretrukket, at der klarere var blevet taget Stilling til, hvem der er ansvarlig for den Erstatning, der skal udredes, naar et Aktiv, som retmæssig tilhører en Signatarmagt eller dennes Statsborgere, er blevet tildelt en anden Signatarmagt som Erstatning eller er blevet tilintetgjort.

De øvrige Henstillinger giver ikke Anledning til Bemærkninger.